

faciliteter i forhold til de komplekse opgaver, de skal løse.

Hvis man overlader kontrollen til amterne, kommer man tæt på de ca. 10 kontrolenheder, som er nævnt i rapporten »Mål og midler i fremtidens kontrol med levnedsmidler« fra Akademiet for de Tekniske Videnskaber, 1995. Med færre kontrolenheder vil der ikke blive de store problemer med at sikre den ensartede kontrol, som de landsdækkende virksomheder efterlyser.

I stedet for at centralisere Levnedsmiddelkontrollen foreslår vi at lægge kontrollen ud til amterne. Dermed kan vi nemlig sikre den demokratiske kontrol, og at der er den nødvendige lokale indsigt og kontakt. Langt hovedparten af de 45.000 virksomheder, som er underlagt levnedsmiddelkontrol, er små eller lokale virksomheder. Hvis vi lader amterne klare levnedsmiddelkontrollen, får vi også den fordel, at vi kan holde miljøkontrollen sammen med levnedsmiddelkontrollen i stedet for at dele den. Det betyder mere effektivitet og fagligt stærke laboratorier.

I den forbindelse kunne man også i større grad have lagt op til en egentlig udlicitering af delopgaver fra levnedsmiddelkontrollen til private laboratorier.

Vi kan også være lidt bekymrede over, at det ikke lidt tydeligere bliver pointeret, at Danmark er et eksportland, et lille land, der eksporterer mange fremragende produkter, der kan være grund til at være stolt af. Vi må ikke i debatten om fødevarer glemme, at det er vigtigt at afbalancere det, vi gør, med den internationale udvikling, og vi må være opmærksomme på fødevarernes konkurrenceevne.

Lad mig afslutningsvis sige, at oprettelsen af et fødevareministerium var en god idé. Vi støttede ideen dengang i 1996, og det gør vi fortsat. Det er på tide, at vi får en forenklet lovgivning af de mange hundrede regler. Ministeren har langt hen ad vejen fulgt udspillet fra Venstre og De Konservative.

Der er mange ord i redegørelsen, og der bliver slået mange principper fast. Vi venter nu med spænding på ministerens lovforslag, så vi kan se, hvilke konkrete initiativer han lancerer.

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Som jeg lyttede til Venstres indlæg, lød det for mig, som om man nærmest var begejstret for funktionelle fødevarer.

Jeg vil gerne spørge, om det ikke bekymrer Venstre, at man kan blande medicin og mad på den måde. Tag bare et eksempel, og det er ikke, fordi jeg skal hænge specielt juice ud, men når man tilsætter kalk til juice, kunne det måske godt få folk til at tro, hvis de får en hel masse anprisninger, at det faktisk er lige meget med mælkeprodukter som sådan, for de får jo noget ekstra kalk ved at drikke juice om morgenen.

Derfor synes jeg, man skal være meget striks med hensyn til anprisninger. Man skal bekymre sig for, at man ikke får blandet medicin og mad sammen, og det vil jeg gerne spørge om Venstres holdning til.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig, at hr. Jens Vibjerg, når han siger, at mærkningen og tingene i forbindelse med gensplejsning skal være i orden, forholdt sig konkret til, om det skal være sådan, at forbrugeren ved køb af kød kan fravælge en produktionsmetode, hvor der på et eller andet led i processen har været brugt modificerede organismer. Jeg er fuldstændig klar over, at hr. Jens Vibjerg er meget vidende på det felt og godt ved, hvad jeg mener. Jeg kunne godt tænke mig at få klar besked om, hvorvidt det er hr. Jens Vibjergs hensigt.

Og så til hr. Jens Vibjergs forslag om en centralisering af levnedsmiddelkontrollen forstået på den måde, at man indskyder et nyt bureaukratisk led mellem kommunerne og staten ved, at amterne skal have kompetencen. Jeg vil gerne spørge hr. Jens Vibjerg, om han kan give mig et eksempel på, at der fra forbrugernes synspunkt har været en uheldig håndtering af et spørgsmål i den lokale levnedsmiddel- og miljøkontrol, som ikke kunne have været løst, hvis der havde været lavet generelle retningslinjer for vurderingskriterier og oplysningspligt.

(Kort bemærkning).

Jens Vibjerg (V):

Til fru Tove Lindbo Larsen vedrørende de funktionelle fødevarer: Vi er også betænkelige forstået på den måde, at de enkelte producenter ikke skal have lov til bare at køre ud, som man bedst vil. Der skal være fuld kontrol med produktet, det skal være dokumenteret, og så skal det være tydeligt mærket, hvilke fordele og ulemper der er ved produktet.

Til hr. Hindrup Andersen kan jeg sige om gensplejsning og mærkning, at vi støtter de fæl-